

מפני יהודת אלתיהם והפטשתה וזה שערת נכתה כי
השערה אובל והפטשתה גבעל והזאתה והכסמת
לא עכו כי אפלת הנזק ריא משא מעם פרעה
את השיר ויפריש כפי אל יהוד ויזדכלו הקלות
הברד ומטר לא נתך ארץ וירא פרעה כי חזך
המטר והברד והקלות ריסף להזאתה ויכבל לבו הווא
רעבדיו ויהזך לב פרעה ולא שלוח את בני ישראל
כאשר דבר יהודה בידי משה

רי אמר יהודה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדת את לבו ואת לב שעבדי למן שתית אתני
אלת בקרבי ולמן תספר נאצוי בצר ובן בצר את
אשר התעלلتתי במושרים ואת אתני אישר שמתין
בם יידעתם כי אני יהודה ייבא משה ואחריך אל
פרעה ריאמרו אליו כה אמר יהודה אלת הערבים
על מותי מאנת לעת מפני שלוח עמי רישבדוי כי
אם מאן אהנד לשלוח את עמי הנכני מוביא מהר
ארבעה בגבלך וכשה את עין הארץ ולא יוכל
לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת
לכם מן הברד ואכל את כל השיש הנצמאן לכמ מן
השלה ומלאו בתיר ובתי כל שעבדו ובתי כל
מושרים אישר לא ראו אבתיר ואבותה אבתיר מיום
היוותם על האדמה עד היום הזה ויפן ריא מעם
פרעה ריאמרו שעבדי פרעה אלקיו עד מות יהוד זה
למי למועד שישלח את האנשיים רישבדו את יהוד
אלתיהם הטרם גדרע כי אבדה מושרים רישב את
משה ואת אהיך אל פרעה ריאמר אליהם לכור
שבדו את יהודה אלתיכם ממי וממי הכלכליים ריאמר
משה בקשרינו ובקשרינו צלך בקשר ובקשר נבא נבא
ובבלקן צלך כי זה יהוד לנו ריאמר אלהם יהי כן
יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראי
כי רעה נגיד פטיכם לא כן לכור צא האברים ועבדו

את יהוה כי אתה אתה מובקשים ויארש את מאת
פְּנֵי פֶּרַעָה

אל משה צטה ידר על ארץ מצרים בארכבה ריעל
על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את
כל אשר דשאир הברד ויש משה את מטהו על
ארץ מצרים ויהודה נטה רוזן קדרים בארכץ כל הרים
הרווא וככל הכללה הבקר ביה ורוזן הקדרים צשא
את הארכבה ריעל הארכבה על כל ארץ מצרים
וינז' בכל גבול מצרים כבל מאך לפניו לא היה
כ' ארכבה כמהו ואזריו לא יהיה כן יקס את עין
כל הארץ ותזשר הארץ ריאכל את כל עשב
הארץ ואת כל פרי הארץ אשר הוותיר הברד
ולא יותר כל ירך בעץ ובעשב השדה בכל
ארץ מצרים ימגר פרעלה כרא למשה ולאהרן
ויאמר חזאתני ליודה אלהיכם ולכם ועתה שא נא
חזאתני אך הפעם והעתיר ליודה אלהיכם ויסר
מעלי רק אתה הומו זהה וייצא מעם פרעלה ויתר
אל יהוד ויהפר יהודה רוזן חזק מאך וישא את
הארכה ויהתקעהו ימה סוף לא צשארכ ארכבה איז
בכל גבול מצרים ויזק יהודה את לב פרעלה ולא
שלחו את בני ישראל

ויאמר יהודה אל משה צטה ידר על העשמים ויהי
חשר על ארץ מצרים ימשיח חזיר ויתר משה
את ידו על העשמים ריאי חזיר אפללה בכל הארץ
מצרים שלשה ימים לא ראי איש את איז
ולא קמו איש מזאתו שלשה ימים וכלל בני
ישראל היה אור במושבתם ריארא פרעלה אל
משה ריאמר לך עבדו את יהודה רק שאגכם
ובקרכם יצא אם שפכם יבר עמכם ויאמר משה
אם אתה בתן בידנו זבחים ועלה ועשינו ליודה
אלתינו וגם מכך יבר עמנו לא תשאר פרסה כי